

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 24 квітня 1980 року • № 50 (2778) • Ціна 2 коп.

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ В КРЕМЛІ

У розквіті творчих сил, в обставині загального політичного і трудового піднесення, сповнений рішучості успішно виконати накреслення партії, плани п'ятирічки відзначає радянський народ 110-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Чим далі відходить в історію час, коли жив і працював Ленін, тим яскравіше постає перед людством уся грандіозність і значимість творіння титана наукової думки, полум'яного революціонера, творця Комуністичної партії і першої в світі соціалістичної держави, вождя світового пролетаріату.

Вірністю ідеям і заповітам великого Леніна пройнята вся діяльність КПРС, Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК на чолі з видатним діячем сучасності товаришем Л. І. Брежнєвим. Справа вождя живе у зверненнях нашого народу, який успішно вітлює в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС.

21 квітня в Кремльському Палаці з'їзду відбулось урочисте засідання, присвячене знаменній даті.

17 години. Тривалими оплесками зустріли учасники засідання товаришів Ю. В. Андропова, В. В. Гришкіна, А. А. Громико, О. М. Косигіна, М. А. Суслова, М. О. Тихонова, М. С. Горбачова, П. Н. Демичева, В. В. Кузнецова, Б. М. Пономарьова, М. С. Соломєнцева, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, М. В. Зімяніна, К. В. Русакова.

У президії також генеральний секретар ЦК Компартії Чилі Л. Корвален, перший секретар ЦК Компартії Уругваю Р. Арісменді, генеральний секретар ЦК Народної партії Панами Р. Соуса, член виконкому ЦК Компартії Аргентини Р. Гісальді.

Тут — заступники Голови Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, голови палат Верховної Ради СРСР, секретарі ММК і МК КПРС, ветерани ленінської партії, знатні трудівники промисловості і сільського господарства, визначні воєначальники, вчені, представники громадських і творчих організацій, зарубіжні гості.

Урочисте засідання відкрив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ММК КПРС В. В. Гришкін.

Під склепінням залу звучить Державний Гімн Радянського Союзу.

З доповіддю «Велика життєва сила лєнінізму» виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС Б. М. Пономарьов.

Доповідь була вислухана з увагою і не раз переривалась оплесками.

Учасники урочистого засідання стоячи співають партійний гімн «Інтернаціонал».

Потім відбувся великий святковий концерт.

(ТАРС).

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНА

21 квітня в Києві, у святково прикрашеному Палаці культури «Україна», відбулись урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій міста, Радянської Армії та Військово-Морського флоту, присвячені 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

У президії урочистих зборів — товаришів В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Солоуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, О. С. Капто, І. О. Мозговий, Я. П. Погребняк. Тут же члени Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів республіки, члени бюро Київських міськкому і обкому партії, ветерани ленінської партії і Великої Вітчизняної війни, передовики і новатори виробництва, діячі науки і культури, керівні працівники республіканських міністерств і відомств, воїни Радянської Армії і Військово-Морського флоту.

Збори відкрив перший секретар Київського міськкому партії Ю. П. Єльченко. Величю звучать державні гімни Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Присутні з великим піднесенням обрвали почесну президію урочистих зборів у складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу на чолі з вірним продовжувачем великої лєнінської справи Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим.

З доповіддю «Ім'я і справа Леніна безсмертні» виступив тепло зустрінутий присутніми член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Учасники урочистих зборів одностайно прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришам Л. І. Брежнєву.

Урочисті збори оголошуються закритими. Їх учасники з великим піднесенням співають партійний гімн «Інтернаціонал».

На закінчення було дано концерт майстрів мистецтва і художніх колективів республіки.

(РАТАУ).

УРОЧИСТІ ЗБОРИ В КІРОВОГРАДІ

В приміщенні музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького 22 квітня відбулись урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій Кіровограда, воїнів місцевого гарнізону, присвячені 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

В президії — ветерани партії і праці, передовики виробництва, переможці соціалістичного змагання на честь лєнінського ювілею, кавалери ордена Леніна, знатні люди міста.

Збори відкрив перший секретар міськкому партії В. О. Сокурєнко.

Одностайно, під бурхливими оплесками обирається почесна президія в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з вірним лєнінцем Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю «Справа Леніна живе і перемагає» виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

Учасники зборів надіслали вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товаришам Л. І. Брежнєва та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради Української РСР, Ради Міністрів УРСР.

Урочисті збори, присвячені 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, відбулися в Олександрії, Малій Висці, Світловодську та інших містах і населених пунктах області.

ЕТАПИ ПРЕКРАСНОГО ШЛЯХУ

... Початок епохи Жовтня. Ватажком новоукраїнської молоді тоді був Іван Демченко, син кадрового робітника, доброволець Червоної Армії. З його ініціативи в місті створюється особливий загін для боротьби з бандитизмом та спекуляцією, збору продовольства. Та на світанку 28 грудня 1920 року в бою з ворогами загинув комісар загону, секретар райкому комсомолу Іван Демченко. Сьогодні його ім'я присвоєно районній дитячій бібліотеці і вулиці міста, навічно занесли до списку почесних комсомольців району і комсомольської організації. За себе і за І. Демченка трудяться члени комсомольсько-молодіжних колективів колгоспів «Дружба», «Мир», імені Шевченка та імені XX з'їзду КПРС.

У своїх спогадах брат Івана Ілля Демченко пише: «27 квітня 1920 року в Новоукраїні було організовано комсомол. Перебуваючи тоді в райоці, представник політвідділу 14-ї армії товариш Кулик інструктував його роботу. За його пропозицією комсомольці посадили весною великий город картоплі для дітей Півночі. Виростили ту картоплю і восени 1920 року на ім'я Леніна для дітей Півночі відправили вагон продуктів». Відомо, що Ленін через військового комісара Новоукраїнки Іллю Демченка, що супроводив цей екіпаж, передав палкий привіт комсомольцям району, а довідавшись, що

вони майже всі ходять зовсім босі, розпорядився видати їм черевики...

Від рук бандитів загинув також один із перших комсомольських ватажків району Іван Стеценко.

Серед тисяч імен червоних вершників революції й ім'я славного сина нашої землі, безстрашного воїна армії Будьонного Марка Мокряка, похованого тоді біля Кремльської стіни.

Важкими, трагічними, але прекрасними були перші кроки.

Колективізація... Щоб озброїти молодь елементарними знаннями агро-техніки і зоотехнії, комсомол у березні 1933 року проводить першу районну комсомольсько-молодіжну агротехнічну конференцію. В наступні роки такі конференції стали традиційними.

Ось що писала завідувача дитячими садками комсомолка Анастасія Кочергіна: «Я люблю Комуністичну партію і свій народ. Люблю рідну країну. Мій обов'язок — бути там, де найважче. Прошу направити мене санітаркою на передову ділянку фронту».

За героїзм, виявлений у боях за нашу Батьківщину, семи вихованцям новоукраїнського комсомолу було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Всіх їх зараховано нині до складу КМК району.

Освоєння цілини... Величезне трудове піднесення охопило й наш район. З путівками райкому їдуть

на схід Анатолій Сергієнко, Володя Дорофєєв, Валентина Баланюк, сотні хлопців і дівчат, щоб своїми добрими ділами прогрімити потім на всю країну.

Яскравою сторінкою в житті районної організації став 1974 рік. Тоді, напередодні XVII з'їзду ВЛКСМ, Указом Президії Верховної Ради СРСР за великий вклад комсомольців і молоді у збільшення виробництва сільськогосподарської продукції, активну участь у підготовці механізаторських кадрів, плідотворну роботу по вихованні молоді організації нагородили орденом Трудового Червоного Прапора. Висока нагорода викликала нову хвилю трудового піднесення.

Сьогоднішня молодь району гідно продовжує традиції. Зразками трудової звитяги під час ударної вахти, присвяченої 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, стали комсомольсько-молодіжні колективи МТФ № 1 колгоспу імені Шевченка (групкомсорт Н. Лубенець), автопарку і тракторної бригади № 2 колгоспу «Дружба» (В. Вірич і В. Дубченко), цеху контролю - вимірювальних приладів та автоматички цукрового заводу (В. Данич). А 42 молодих виробничники до ювілею завершили виконання особистих п'ятирічок.

О. КОЗЛОВСЬКИЙ, перший секретар Новоукраїнського райкому комсомолу

Високі врожаї кукурудзи дають лани, на яких порядкує механізована комсомольсько-молодіжна ланка Валерія ВОЛОШУКА з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району. Нинішнього року у цього колективу своєрідний дебют — він переходить на вирощування кукурудзи індустріальним методом. Комсомольсько-молодіжна зобов'язалася на конному з 160 гектарів закріплених за нею, зібрати по 60 центнерів зерна.

Фото М. ІВАНЕНКА.

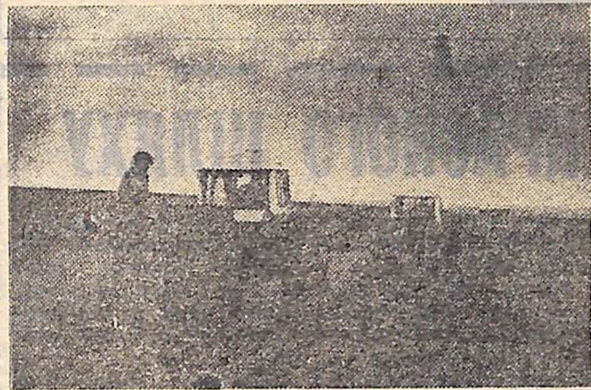
КОМСОМОЛЬСЬКЕ ПОЛЕ

По-ударному розпочали сівбу механізатори колгоспу імені Урицького Комсомольського району. Серед них відзначився комсомолець Павло Педюра, він кожного дня перевиконує норми виробітку.

На фото: угорі — Павло Педюра; внизу — йде сівба.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

Колгосп «Дружба» Дольницького району. Відмінно працює на щесняних польових роботах комсомольсько-молодіжний екіпаж у складі Алли ЖДАНОВОЇ, Миколи СОПІЛІЦЬКОГО, Світлани ЛЕГЕРДИ, Івана ТАБАЛИ, Людмили ІВАЩЕНКО та Василя ІЛІНА (на знімку зліва на правому). Вони за три робочих дні засіяли ранні зернові на площі 156 гектарів. Це іррацій позначки у господарстві.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ІМЕНІ ВОЖДЯ

Мені. Це дороге ім'я стало для нас священним. З ним ми живемо, працюємо, долаємо труднощі, беремо нові трудові висоти. Цим іменем називаємо міста і села, навчальні заклади і вулиці, заводи і площі. Є вулиця Леніна і в Кіровограді. Напередодні ювілею вождя на одному з її будинків установлено меморіальну дошку.

З нагоди цієї події відбувся мітинг представників партійних, радянських і громадських організацій, переможців соціалістичного змагання, ветеранів партії, молоді. Мітинг відкрив перший секретар міського комітету партії В. О. Сокурченко.

Лунає Гімн Радянського Союзу. Спадає покривало, і присутні бачать барельєф великого Леніна і слова на меморіальній дошці «25 березня 1919 року вулицю названо іменем В. І. Леніна. Дошку встановлено на честь 110-ї річниці з дня народження».

Виступають ветерани партії Л. В. Зайцев, Герой Соціалістичної Праці, бригадир заводу «Червона зірка» О. О. Кошурко, переможець соціалістичного змагання, робітник заводу радіовиробів Р. К. Макашук, секретар обласного комітету партії А. І. Погребняк.

На граніт лягають квіти — символ шани і вдячності Більшу.

ЦЮ ДРУЖБУ ЗАПОВІДАВ ЛЕНІН

У день лєнінського ювілею до кіровоградських піонерів завітали їхні ровесники з Тольбухівського округу Народної Республіки Болгарії. Зустріч відбулася в міському кінотеатрі «Мир».

...Звучать фанфари. Під дріб барабанів до залу входять юні лєнінці піонерської дружини імені Сергія Тюленіна серед-

ньої школи № 6 м. Кіровограда і збірною загону імені Золі Космодем'янської Тольбухівського училища імені Петко Слазєйкова. Починається урочистий Всесоюзний збір «Піонери всієї країни справі Леніна вірні». Багато цікавого до дня народження Ілліча зробили юні кіровоградці. Під час «червоної суботи», наприклад, посадили 50 дерев, зібрали 23 тонни металопилому, 4 тонни макулатури. Організували виставку «Про що мріяв В. І. Ленін», яка нещодавно відкрилася в

школі; поповнили цінникової експонатами лєнінську кімнату.

На сцену виходять ювентята. В руках червоніють галстуки. Під урочисту обіцянку піонерів Радянського Союзу загоніві вожді і болгарські друзі поз'язують їм галстуки. Хвилюючим моментом було урочисте прийняття з почесні піонери десятиріччя № 6 болгарських гостей.

О. РУДЬКО,
десятикласниця СШ
№ 34 м. Кіровограда.

Дисотека — слово це сьогодні не потребує особливих пояснень. У розумінні більшості молоді — це місце, де можна зустрітися з друзями за коктейлем чи чашкою кави, послушати новинки вітчизняної та зарубіжної естради, взяти участь у дискусії чи роззажальному номері — словом, змістовно і приємно відпочити. Подібна форма відпочинку ось уже кілька років має неабияку популярність, вона стала однією з найулюбленіших.

Та чи завжди і скрізь це так? Зовсім недавно мені довелося побувати на одному із засідань Олександрійського дискотеки, що відбуваються щотижня у погрієвці колишньої «Світлиці козака Вуса».

Організатором, а водночас і головною аудиторією

рочки заповнюють вільний простір, і ось уже тільки почесні гості та ще учасники вчора за двома-трьма столиками не беруть участі в масових дериб'ях. Мабуть, важкувато їм зробити цей крок від героїчного до гротескно-комічного. Ніяковість, пригломшені несподіваним перебігом обставин, і, затримавшись для ввічливості ще на деякий час, залишають зал.

А в залі «засідання» дискотеки наближається до свого апогею. Форміграма (так прийнято нині називати музичний твір у запису) змінює фонограму. В бурхливому потоці шлагерів західних «Смоків», «Чингізханів» тонують дві пісеньки Ротару і Тухманова.

З титанічною впевненістю і неперушними виразами облич триває хлопці і

вого порога виглядає безсилою і жалюгідною.

Як же урізноманитити безперечно прогресивну форму відпочинку, зробити її цікавішою і змістовнішою?

Перш за все, на мою думку, не слід ототожнювати поняття дискотека і дискотека з голою диско-музикою. Щодо засобів, то в цьому напрямі у нас є неабиякий досвід дискотек Вільнюса, Ленінграда, Москви, Харкова та багатьох інших міст нашої країни.

Старанно продуманий сюжет, тематичний принцип побудови програм, багата інформація з історії стилів і напрямів естрадної музики, веселі конкурси і сатиричні мініатюри у виконанні членів клубу — далеко не повний перелік засобів для того, щоб назва «дис-

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

ЗНЕВАЖЕНА УРОЧИСТІСТЬ

Розповідь про те, як легковажність зводить нанівець увесь ефект виховної роботи

дискотеки була молодь електромеханічного заводу.

Засідання почалося досить оригінально. Поки диск-жокей і «оператор по звуку» мудрували щось над складною акустичною системою, «оператор по світлу» з допомогою кінопроектора показував присутнім веселу кінострічку «Діамантова рука», спрямовуючи аудиторію в ядро мажорний бік.

Можна, в дальшому розвитку подій така «увертюра» й не мала б гірко-іронічного відтінку, якби не одна обставина, а саме: почесними гостями дискотеки в цей вечір були

дає ветеранів війни, чоловік і жінка. Власне, й саме засідання присвячувалося знаменній даті — річниці Радянської Армії. Та ось з екрана зникають останні, сповнені доброю гумору кадри кінокомедії і, наче вторгачи їй, з динаміків лунає така собі веселенька «диско-мелодійка», а слідом за нею «оператор по світлу», цього разу експлуатуючи можливість сучасного епідіоскопа, пропонує увазі присутніх слайди... меморіалізаційним воїнам, п'яними бої, червоні гвоздики на гранітних плитах Вічного вогню.

Ведучі, відповідальні за урочисту частину вечора, надають слово шановним гостям. У напруженій тиші звучать словесні хвилинові спогади про тяжкі роки війни, про розруку і голод, про людські страждання, що їх принесла війна.

Лунає пісня із кінофільму «Білоруський вокзал». Фронтівикам вручають пам'ятні подарунки, червоні гвоздики...

Не астигли розтанути у просторі останні акорди «десятого ударного», як до залу, ніби тішачись потужністю 60-ватних підсилювачів, уночуться хурделиця стрибачих звуків. «Пропонуємо вашій увазі фонограму «Боні М», — триумфально оголошує диск-жокей, а сам раптом починає смикатися всім тілом, намагаючись влучити в такт химерній ритмічній плутанині західного бойовика. Своєрідне запрошення до танцю...

Починається, так би мовити, не зовсім урочиста частина дискотеки.

Відразу нерішуче, але потім одна за одною по-

дівчата старанно «забивають цяхи» у блискучі плитки паркетної підлоги.

Приблизно після години такого сумлінного гупцювання і через цілковиту відсутність вентиляції повітря в залі стає важким, а температура його сягає різни температур тропіків.

У місті важко знайти приміщення більш не пристосоване для масових вечорів з точки зору повітряно-кондиційних умов, ніж наша «Світлиця».

Але спробуймо залишити на деякий час членів клубу, що всерйоз зайняті відпочинком, і, пам'ятаючи афоризм «про смаки не сперечаються», зробити маленький екскурс у теорію і практику дискотеки взагалі і дискотек зокрема. А разом і відповісти на дещо риторичне запитання, поставлене на початку розмови.

Стиль «диско», що набрав такої популярності останнім часом, є своєрідним гібридом трьох його попередників — біту, року і соул. Позбавлена серйозного тексту чи підтексту, відверто розважальна музика в інтерпретації західних поп-груп і виконавців, таких, як «Боні М», «Донна Саммер» та інші, завжди супроводиться фейєрверком світлових ефектів і динамічними балетно-танцювальними композиціями. Насиченість номерів різноманітними, балаганно-карнавальними сценами, виконаними з життя різних епох і народів, справляє враження енергійного шоу з чудовою можливістю образного сприйняття жанру.

В іншому разі «диско» втрачає свою оригінальність і може асоціюватися хіба що з лігачим порослям чи крокодилом на Північному полюсі. Щодо відпочинку в задушливій атмосфері, під невпинне ревіння потужної апаратури, яке супроводиться безладним миготінням червоного й зеленого ліхтарів (так званої світло-музики), — то він вельми й вельми сумнівний. Спроба трохи компенсувати вбогість художніх засобів німим супроводом слайдів із зображенням фаворитів поп-музики (до речі, в досить невимушених позах і шатах), а також збільшенням сили звуку до больо-

клубу» відповідала своєму характерові. Тут кожен зможе знайти себе. Відшукаються власні співаки і артисти. Тут можна буде сперечатися, танцювати, просто вести розмову під несприятливий акомпанемент тієї ж дискотеки.

Кілька слів про роль диск-жокея в дискотеці. Постать ця повинна бути впливовою і колоритною протягом усієї програми. Він — вправний і тактовний диригент, що вільно орієнтується в напрямках і стилях музичного світу, має добре розвинуте почуття гумору, добру дикцію і задатки актора.

До речі, в Польщі і НДР, де дискотеки теж популярні, майбутніх диск-жокеїв готують на спеціальних курсах, по закінченні яких вони складають іспити з теорії музики, знання сценічного жанру, танцю тощо. Як правило, це люди з добре розвинутими музичними смаками і музичною освітою. Людині зі спеціальною підготовкою й на думку не слід було поєднувати несумісне. Вечір-зустріч з ветеранами праці і героями війни доречно був би різном, скажімо, з конкурсом патріотичної пісні чи пісень протесту. Подібні конкурси і фестивалі популярні не тільки в нашій країні, а й за кордоном, навіть там, де панує капітал.

Та повернемося до нашого дискотеки. Тут без особливих змін. Диск-жокей, мабуть не бажаючи ускладнювати собі життя зайвою оригінальністю коментарів, промовляє чергове «а зараз фонограма». І знову танці, танці до нестями в супроводі примітивно-простуватого ритму і отого солодкуватого-нудного «бебі, ай лав ю» (крихітко, кохас тебе).

Що й казати, для організаторів дискотеки поняття художнього рівня ще лишається цілковитою абстракцією, і шановній адміністрації дискотеки потрібно ще багато попрацювати в цьому напрямі.

У протилежному разі подібні вечори спроможні виховати лише невіглазів, виставляючи смаки, що межує з повною профанацією мистецтва і почуттів.

М. ПИЛИПЕНКО,
інженер.

ЕКСПЕДИЦІЯ «ПОДВИГ»

НАШ КОНКУРС

«ВІТЧИЗНИ

ВІРНІ СИНІ»

Він не йшов крізь вогонь битв, не йшов в атаку, щоб помститися ворогові за сплюндровану дітку землю. Це за нього зробив його батько. Щоб щасливим був його син, щоб щасливо жили всі ми.

І для молодого поета із села Олександрівки Долинського району Михайла Родинченка немає почеснішого обов'язку, ніж тепер, напередодні 35 річчя Перемоги, сказати своє щире слово про них, наших дорогих ветеранів війни, про наших незабутних воїнів-визволителів, які полягли смертю героїв, відвоювавши для нас край від ворога. З високою пам'яттю про безсмертного радянського солдата йде до обелісків сини фронтовика. Тонк так пристрасно звучить його поетична дума.

Михайло РОДИНЧЕНКО

СПОВІДЬ ПЕРЕД ОБЕЛІСКОМ

ВІЧНО

Височать обеліски — воїнам-землякам, воїнам-визволителям. Тут, за село Кірово, Долинського району, смертю хоробрих полягло 175 радянських воїнів. 650 жителів Кірового билися на фронтах Великої Вітчизняної війни, 310 з них загинуло, 315 нагороджено орденами і медалями. Нашому землякові О. І. Галугану присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Стоять обеліски. Стоять ввічливо, допоки житиме в наших серцях пам'ять про незабутніх героїв...

Найболючіші мітки війни.
Пам'ять — теж невиліковна рана.
Вічно ждати мати синів
П'януся, Мірсаїда, Івана...
Вічно з плитами братських могил
Буде наша печаль сивіти,
І живим іменна дорога
Будуть мужністо вічно світити

Вічно в тиші вечірніх дібров,
В самотині-зажурі, в зітханні
Тих ходитиме перша любов,
Хто піднявся в атаку останню...
І ніколи над вічним вогнем
Не замовкне нескорених пісень...
Переможним заквітчана днем,
Молодітиме вічно Вітчизна!

БАТЬКО

Не зречуся цієї пам'яті
Хоч у дзвіні нових світанків,
У казковому квіті папороті
Молодіють мої літа.
В'ється спогад важкого пражою,
Як у пору квітневих днів
За старенькою хатою нашою
На світанні протез рипів.
То обкопував батько яблуні
(Тільки ж дві збереглося в війну),
І солоні росички капали
На живу й неживу ступінь.
На держак лиш руками тиснув він —
Гинули, падали бур'яни,
А він їх обнімав «фашистами»,
І я вірю, що то вони...
І швидко вербову вистругав,
І зібрав босону рать —
Стали з криками та підсвітками
Бити «ворога» помагати.

Батько ж під витирив сорочкою,
З теплим усміхом на устах,
І приказував: «Бійте, хлопчики,
Щоб жоден «фашист» не встав...»
...Не забуду: у тій березоні
Люди батька мого несуть,
Я ж, мотузкою підперезаний,
Не збагну найстрашнішу суть...
А тепер за роками стіглыми,
На тривожних шляхах моїх
Бачу: скільки розбито війнами,
Покалічено мрії людських...
І тому, як дунають постріли
Хоч в далекій десь стороні,
Відбивається болями гострим
Кожен постріл отой в мені.
Зливам слід мій в житті не винити —
Вибрав батькову чесну путь.
Вірю він: рідну землю скривдити
Намні хлопчики не дадут!

МАТИ, МОЯ МАТИ...

Мати, моя мати,
Моя сива птахо,
Довго ще стояти
Будеш ти над шляхом,

До того порога,
До того віконця,
Де повік не загасне
Материнське сонце...

Відгули гармати,
Сонце засяло,
А над шляхом мати,
Моя калина, стала...

Виглядати сина
З вічної дороги:
Може, він прилине
До того порога...

Може, десь в Карпатах
Чи у чистім полі
Впав солдат руський
За щасливу долю...

Мати, моя мати,
Моя птахо сива,
Брат мій був
соплатом,
Тож і я щасливий!

НА БАТЬКІВСЬКИХ МОГИЛАХ

Сюди не раз приходимо на сповідь
І голови схилим в каятті,
Що мало так і ласки і любові
Батькам своїм даруєм при житті.
Хоча і сонце гріє, як і гріло,
І так же ясно яблуні цвітуть,

Ми плачемо на батьківських могилах
За тим, чого ніколи не вернуть.
Одного в долі буду я просити:
Коли встануть відлетять бур'яни,
Щоб ми, тоді, тоді, тоді діти,
Незакінчену піжність принесли.

В ЖИТТІ МОЄМУ

В житті моєму не було прощання,
Через війну додому не вергав,
Але всі слізи матерів печальних
Собі на серце пам'яттю поклав.
І я люблю і радіти можу,
Чого б мені за давнім сумувати?
Та ось несуть свою болючу ношу,
А потім хочу дітям передати:
І не тому, щоб у життєвій плині

Полотна ткали суму і жури,
А щоб усім на світі диким війнам
Навік спалили чорні прапори...
В житті моєму не було прощання,
Мене ніхто із фронту не чекав,
Але слізами матерів печальних
Війні прокляття серцем написав.
село Олександрівка
Долинського району.

ОПЕРАЦІЯ «ПАМ'ЯТЬ»

ВІДГУКНІТЬСЯ, ГЕРОІ!

Дорога редакція!
Звертаються до тебе
червоні слідопити Кіровоградського Палацу піонерів імені В. І. Леніна. У «Молодому комунарі» від 11 жовтня 1979 року ми прочитали вірш Вадима Сморенка «Кіровоград, Солдатська, 40» про са-

перів, які визволяли наше місто від фашистів. Ми вирішили знайти цих відважних людей. Розпитували старожилів, побували на вулиці Солдатській, 40, де знаходився саперний штаб. Але пошуки поки що не увінчалися успіхом. Можливо, хтось із

жителів нашого міста чи області більше знає про згадані події або без їх очевидцем. Просимо відгукнутися на адресу: 316050, м. Кіровоград, Палац піонерів імені В. І. Леніна, червоним слідопитам.

За дорученням штабу
«Червоний слідопит»
Наталка ДАНИЛЮК

ПОДІЇ,

ФАКТИ,

КОМЕНТАР

ЖИТТЯ МОЛОДІ
ЗА РУБЕЖЕМ

Софія

Афганський народ, молоді Афганістану школи не забудуть інтернаціональну допомогу і підтримку, які їм наділи і подають соціалістичні країни, і насамперед велика країна — Демократична Республіка Китай. Демократична Республіка Китай, як і молоді організації інших соціалістичних країн, завжди в інтерв'ю газети «Народна молодь» перший секретар Центрального комітету Демократичної організації молоді Афганістану Бурхануддін Гілаї.

Афганська молодь, сказав Б. Гілаї, була і залишається з перших днів борців на захист і розвиток завоюваної квітнєвої революції. Це наш високий обов'язок.

Наш основний обов'язок — виховувати молоді в дусі патріотизму та інтернаціоналізму, дружби і співробітництва з прогресивною молоддю всіх країн, і насамперед з молодіжними організаціями країн соціалістичної співдружності на чолі з Радянським Союзом.

Наш обов'язок — незмінно бути в рядях тих, хто бореться проти імперіалізму, фашизму, колониалізму, расизму й реакції, хто захищає справу миру та безпеки.

Бонн

Каральну акцію проти студентської демонстрації провела західнонімецька поліція в місті Бонні. Студенти місцевого університету і вищої школи вийшли на вулиці міста, щоб висловити протест проти акцій неонацистів у ФРН. Наряди поліції оточили демонстрантів і затримали кількох студентів, яких було доставлено в поліцейську управління і піддані допиту. Організації студентської організації Соціалістична спілка вийшла навчальних закладів звільнює рішучий протест проти поліцейської сваволі. За останні місяці західнонімецька поліція провела вже три каральні акції проти студентів, говориться в розповсюдженому тут заяві цієї організації.

Лондон

Щорічна конференція Національної спілки студентів Великої Британії відкрилась у Блекпулі. Її учасники обговорюють проблеми англійського студентства.

Гострий протест молоді країни проти згубної політики консерваторів висловив у своєму виступі на конференції президент Національної спілки студентів Тревор Філіппс. Уряд, сказав він, намагався розв'язати економічні проблеми за рахунок трудящих.

Як оголошено в опублікованій неділю урядовій «Вільній пресі» про державні витрати, у наступні п'ять років кабінет планує скоротити дисципліну на потреби освіти в країні загальною на \$20 міль. фунтів стерлінгів. В результаті багато студентів не зможе продовжувати свою освіту.

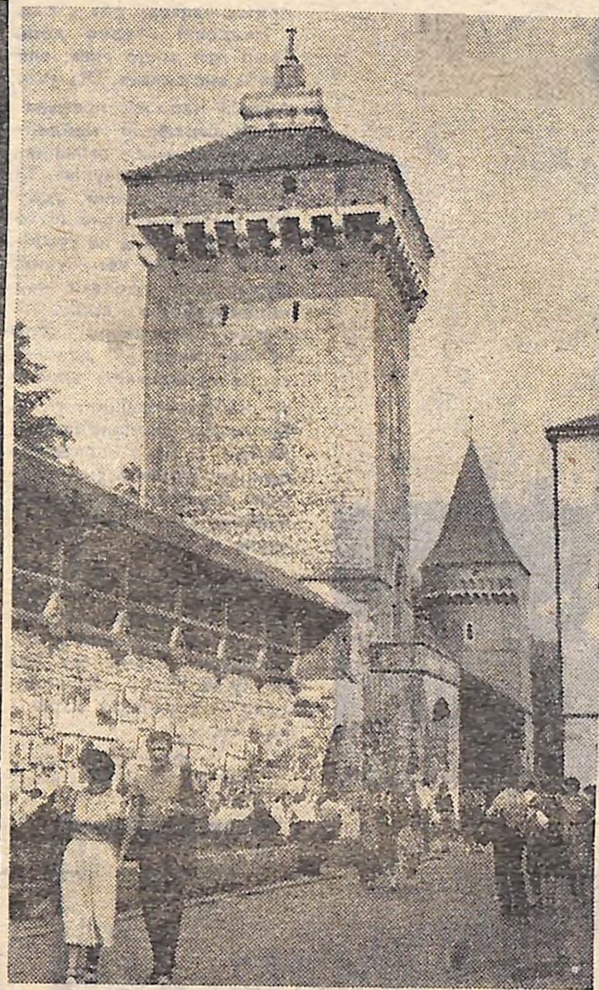
Луанда

Лексикон, ситковим оглядом молодих талантів народної республіки Ангола став перший загальнонаціональний молодіжний фестиваль пісень, який тут закінчився, у програмі фестивалю були пісенні представлення, що розповідають про героїчну боротьбу ангольського народу за незалежність, про його символічну працю на білому процвітанні своєї батьківщини в мирний час.

Загальнонаціональний фестиваль передувати огляди художньої самодіяльності в усіх провінціях республіки, учасники яких дали десятки концертів для трудящих міст і сіл. Переможцем фестивалю став символічний вокальний ансамбль з провінції Уїла.

(ТАРС).

(ТАРС).

ПНР. Біля стародавньої міської стіни Кракова виставляють свої роботи учні художньої академії.

Фото В. МАСТЮКОВА.

(Фотохроніка ТАРС).

КОМЕНТАР

ДОВГОЖДАНА
НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Ніч з 17 на 18 квітня 1980 року надого залишилася в пам'яті не тільки народу Зімбабве, а й усієї незалежної Африки. У Солсбері під звуки фанфар було спущено оригантський «Юнон джент», припинила існування англійська колонія Родезія, і на флаштоку піднявся вгору національний прапор нової незалежної держави континенту — Зімбабве.

Впав один з останніх бастионів колоніалізму і расизму на півдні Африки, що ще більше зміцнює в цьому регіоні сили, які виступають за свободу і справжній соціально-економічний прогрес.

Тількию і кровопролитною була боротьба народу Зімбабве за незалежність. Тепер йому треба буде розв'язувати проблеми, що дісталися у спадщину від колоніального минулого. Ми відомо, Родезія під владою расистів була перетворена в постачальника сировини для західних монополій, у джерело дешевої робочої сили для сусідньої ПАР. У Зімбабве тепер налічується близько мільйона безробітних високим є рівень інфляції, у промисловості і сільському господарстві спостерігається засилля спостережності капіталу, прагматично не функціонують системи охорони здоров'я і освіти.

Уряд Зімбабве, сформований прем'єр-міністром Р. Мугабе на основі Патрістичного фронту, усвідомлює необхідність радикальних змін.

Прем'єр-міністр заявив про намір нових властей ліквідувати расову дискримінацію, націоналізувати невикористовувані землі і розподілити їх серед незаможних селян, підвищити мінімальну заробітну плату, запровадити безплатну початкову освіту. Народ Зімбабве повинен закласти основи нової, відмінної від колишньої соціально-економічної системи, стати господарем своєї країни, її природних ресурсів, підірвали Р. Мугабе.

У галузі зовнішньої політики влади мають намір іти курсом несприятливим, підтримувати міжнародні зусилля, спрямовані на позбавлення расизму й апартеїду.

Прогресивна світова громадськість і незалежна Африка справедливо вважають, що запорукою успіху молоді держави в усіх її починаннях безумовно є єдність патріотичних сил.

(ТАРС).

СПОРТИВНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ — „СТАХАНОВЕЦЬ“ — 1:0

На кіровоградському стадіоні спортклубу «Зірка» це був перший

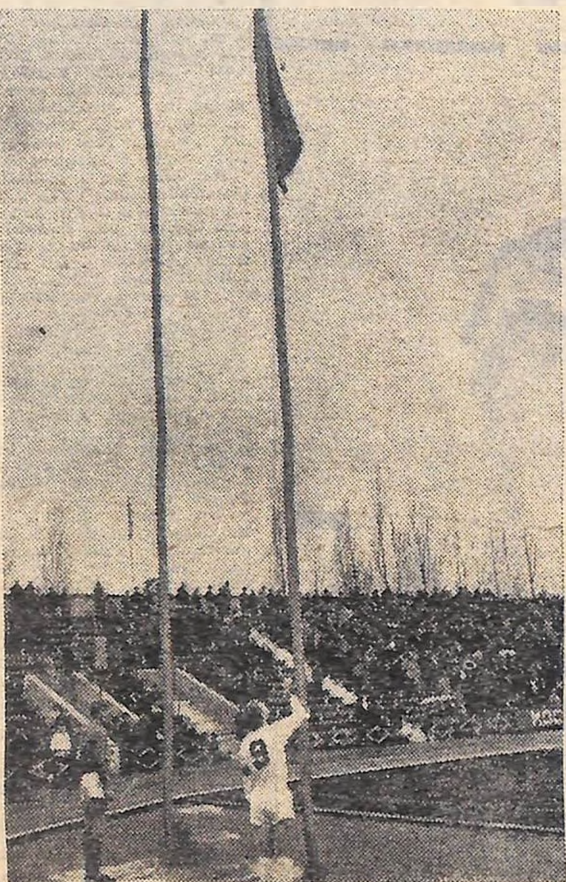
матч нинішнього чемпіонату країни з футболу серед колективів другої ліги. І численні уболівальники, заповнивши трибуни, з нетерпінням чекали відповіді на запитання, якого вигляду їхня улюблена команда набрала за час підготовки до нового

футбольного марафону. А спортсмени, мовби відповідаючи своїм шанувальникам, одразу пішли в атаку. Всі вони грали натхненно, розхитуючи редуті суперників, які виступають у ранзі новачків другої ліги. Швидкі ривки, дотепні, передачі свідчили, що «Зірка» старається продемонструвати мобільний, бойовий стиль гри. Комбінаційний розиграш м'яча песторювався раз у раз.

Невдовзі пішов дощ. Темп гри дещо спав, але потім вирівнявся. Ось уже Андрій Карп'юк прорвався на штрафний майданчик суперників, звільнивши себе від «опікунів». Та його прострільний удар був неточним, хоча ніхто з уболівальників не сумнівався, що гол неминучий. Однак м'яч пролетів над перекладиною воріт. І тільки наприкінці гри «Стахановець» допоміг своїм суперникам здобути два дорожочини очок. Він грубо порушив правила гри, і його покарали одинадцятиметровим ударом. Карп'юк цього разу виконав свою місію блискуче — 1:0.

Закінчився матч. Визначили гравців, що найбільш вдало виступали під час цієї зустрічі. Похвалу адресували Станіславу Бабенку та Юрію Листопадку — голкіперу «Стахановця».

Фото В. Гриба та В. Чередищенна.

І інші матчі п'ятого туру закінчилися так: «Авангард» — «Поділля» — 2:1, «Торпедо» — «Спартак» — 2:4, СКА (Львів) — «Атлантика» — 3:0, «Говерла» — «Океан» — 1:2, «Буковина» — «Дніпро» — 3:1, «Ніва» — СКА (Київ) — 1:2, «Кристал» — «Новатор» — 1:1, «Суднобудівник» — «Шахтар» — 4:0, «Кривбас» — «Десна» — 0:2, «Металург» — «Фрунзенець» — 2:0.

Таблиця на сьогодні має такий вигляд:

	І	М	О
СКА Л.	5	11-2	8
«Буковина»	5	10-3	8
«Говерла»	5	8-3	8
СКА К.	5	8-4	7
«Десна»	5	5-2	7
«Спартак»	4	8-4	6
«Суднобудівник»	5	5-3	6
«Океан»	5	5-4	6
«Кристал»	5	4-3	5
«Металург»	5	6-5	5
«Кривбас»	5	3-3	5
«Ніва»	5	4-4	4
«Фрунзенець»	5	4-6	4
«Зірка»	3	3-2	4
«Стахановець»	5	1-3	4
«Новатор»	4	3-7	3
«Авангард»	3	2-4	3
«Торпедо»	4	5-7	3
«Поділля»	3	3-6	2
«Атлантика»	5	4-10	2
«Дніпро»	5	2-6	2
«Шахтар»	5	1-13	2
«Колос» П.	4	2-4	2

Наступний ігровий день — 25 квітня. «Зірка» на своєму стадіоні поміряється силами з полтавським «Колосом».

КЛАСИЧНА БОРТЬБА

НА РАДІСТЬ ТРЕНЕРОВІ

В Одесі закінчився Всесоюзний турнір з класичної боротьби «Юний спартаківець», присвячений 35-річчю Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками. На борцівських килимах свою майстерність демонстрували й кіровоградські трудрезервісти.

Першим призером серед атлетів своєї вагової категорії (до 42 кг) став учень восьмирічної школи № 29 м. Кіровограда Сергій Романов. Ного однокласник Ігор Шевченко (вага до 87 кг) отримав срібну нагороду. Учень десятирічки № 13 Андрій Гудак (до 75 кг) теж був другим.

Увагу фахівців привернув Сергій Романов. У фіналі чотирьох спортсменів мали надію на найвищу нагороду. І хоча Романов кожен із семи попередніх поєдинків виграв до строково, на цей раз ситуація загострилася. Тут міг узяти гору лише той, хто мобілізує все воєдино — волю і вміння. Романов витримав цей іспит. Тож перемога заслужена.

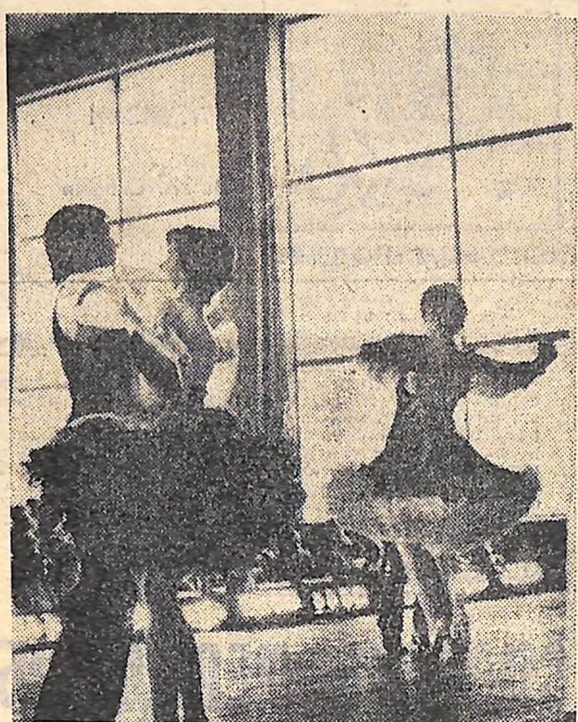
Лише два роки тренується у мене восьмикласник Сергій Романов. Але він уже добився неабиякого сходження. Торік став чемпіоном республіки серед юних борців класичного стилю «Трудових резервів». А в травні виступав у складі збірної трудрезервістів України на всесоюзному турнірі. Ного товариші по команді, які теж стали призерами в Одесі, радіють своїм результатам. З таким престо приємно працювати. Бо хлопці по-справжньому віддали спортові. І з них вийдуть майстри.

Цікаво пройшли в Тирасполі всесоюзні змагання з класичної боротьби на приз республіканської газети «Молода Молдавія». Від Кіровоградщини тут виступали вихованці олександрійського тренера Миколи Короля («Трудові резерви»). Борць важкої вагової категорії Сергій Миколаєнко посів друге призове місце у змаганнях. А Сергій Семіонович (вага 87 кг) здобув бронзу. Ці спортсмени навчаються в Олександрійському СПТУ № 3, де неабияку увагу приділяють розв'язку олімпійських видів спорту, зокрема класичної боротьби.

М. СУШКО,
старший тренер обласної ради товариства «Трудові резерви»,
майстер спорту СРСР.

ПЕРШІСТЬ

Української ради товариства «Динамо» з кульової стрільби за програмою п'ятої спартакіади «Юного динамівця» проходила в Ворошиловграді. У командному заліку стрільцями Кіровоградщини дісталася дев'ята сходинка з 23.

У минулі вихідні Палац культури імені Кошманця м. Кіровограда був у розпорядженні любителів балетного танцю. Тут проходив міжміський конкурс «Грация-80». Сороч одна танцювальна пара з Білої Церкви, Рязані, Тбілісі, Одеси, Уфі, Калінінграда, Нижньогородська, Кіровограда взяла участь у цьому своєрідному святі вальсу і фокстроту, польки і танго, «Ятраночки» і румби...

Наше місто представляли учасники народного самодільного ансамблю балетного танцю «Златоцеїт». Два дуети цього колективу — Н. Корсунська і С. Лефтор, О. Квітницька і В. Завина — стали переможцями.

На знімку: у вальсі закружляли пари.
Фото В. ГРИБА.

КАЗКИ

„СИНЬОГО ПТАХА“

Уже в який раз ляльковий заць виявився найсміливішим і найрозумнішим. Авторитет героя і улюбленця малюків у даному випадку змінив «Синій птах» — дитячий самодільний ляльковий театр при Могилів-Подільському районному Будинку культури, показавши прем'єру вистави за мотивами казки Д. Маміна-Сибіряка «Хороший заць». Нова робота юних привернула увагу і професіоналів виконавців головної ролі в казці шестикласниця Люда Недзельська запрошена грати в Вінницькому обласному театрі ляльок, таке ж запрошення одержала її подруга, семикласниця Наталка Пастушак.

Понад сто школярів міста і навколишніх сіл займаються в студії театру. Тут усе «по-справжньому»: є своя художня рада, що обговорює репертуар, розподіляє ролі і, крім того, стежить

за шкільною усебічністю акторів, є декоратори, костюмери, бутафори. Почесне звання народного театрові присвоєне як «дорослому». За п'ять років існування від підготував для маленьких глядачів майже двадцять постановок, і «попит» на них в області перевищує можливості колективу. Вирішено було створити філіал. Так у районного з'явився підшефний дитячий ляльковий театр в селах Бронині та Гребарівці.

Кожної весни в театрі, яким керує режисер Д. І. Мельник, влаштовують уроки мистецтва ветеранів — випускників шкіл. Але для багатьох ці проводи умовні: ті, хто пройшли тут шлях юного актора, не поривають зв'язків з своєю «акторською колекцією», часто самі організують турки і студії. Приємним сюрпризом для юних любителів мистецтва був приїзд до Могилева-Подільського на гастролі дитячого лялькового театру з Білої Церкви Київської області. Ного організувала і тепер очолює кошишня артистка «Синього птаха» Елла Колісник, яка недавно одержала вузівський диплом.

Є. ЗАХАР'ЯШ,
кор. РАТАУ.

ВЕСНЯНА КРИГА — ЛАМКА

Виявивши винахідливість і сміливість, шестикласниця з Комсомольська-на-Амурі О. Шенягіна врятувала життя шестирічній дитині.

Квітневого вечора Оленка гуляла з мольбертом на березі Амуру: чекала заходу сонця. Несподівано пролунав дитячий крик. Недалеко в ополонці, відчайдушно чіпляючись за кромку криги, борсався хлопчик. Захопившись грою, Слава Ільшенко скотився з крутого берега на ламку весняну кригу.

Не роздумуючи, дівчинка кинулась на допомогу.

підбралась до промоти, напруживши всі сили, витягла з неї знесиленого малюка. Швидко побігла Оленка з перемерзлим Славою до трамвайної зупинки, а там дорослі закутали хлопчика у свої пальта, відвезли додому. Зараз він здоровий.

Піонерці Оленці Шенягінній 13 років. Учиться вона в школі № 26 Комсомольська-на-Амурі.

М. КОЛБАСКО,
кор. ТАРС.
Комсомольськ-на-Амурі.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета
выходит
у вторник,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотобюро — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.